

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓ ตุลาคม ๒๕๑๐

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๑๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
พระพุทธศักราช ๒๔๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติ
การเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับ
ที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๑๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออก
กฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

เขตท่าเรือจังหวัดสงขลานั้น คือ

ด้านเหนือ — เส้นเล็งตรงผ่านยอดเกาะแมวไปทาง
ทิศตะวันตกจดฝั่ง ไปทางทิศตะวัน
ออก จนบรรจบกับเส้นเล็งตรงสู่ทิศใต้
ผ่านหินลูกแมวออก

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓ ตุลาคม ๒๕๑๐

ด้านตะวันออก — เส้นโค้งตรงผ่านหินลูกแมวออกไปทางทิศเหนือจนบรรจบกับเส้นโค้งตรงสู่ทิศตะวันตกผ่านยอดเกาะแมวและเส้นโค้งตรงจากยอดหินลูกแมวออกไปผ่านยอดหินสะมิหระ จนจดฝั่ง

ด้านใต้ — เส้นโค้งตรงผ่านปลายแหลมสนริมทะเลสาบฝั่งตะวันตกของทะเลสาบสงขลาไปทางทิศตะวันออกจนจดฝั่งตะวันออกของทะเลสาบสงขลา

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๐

พลโท พ. ปุณณกันต์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากเขตท่าเรือที่มีอยู่เดิมได้ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๑๐ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงกำหนดเขตท่าเรือจังหวัดสงขลาขึ้นใหม่